

5365
ВТ
ВТ
3
Дар от Никола Димов

да бжде на добро; и наистинѣ скоро
ся приключи на царя Симеона чюдна смръть.

Веднажъ Романъ Лекапенъ, василевсъ на
Въсточнѣ-тѣ Римскѣ империи, като ся бѣше
върнѣлъ отъ срѣщны-атъ брѣгъ на босфор-
атъ, почиваше отъ труд-атъ въ Теофилины-тѣ
палаты, кои-то бѣхъ изградены по приликъ на
багдадскы-тѣ сараи. Стѣны-тѣ имъ грѣяхъ
отъ злато, и хладина вѣшаше отъ зелены масени
и отъ изворы водометны. Тутакъ-си влѣзе ве-
ликы-атъ Логоетъ, и му обади, че на таврид-
скѣ-тѣ полянѣ станѣло к чудо голѣмо: идол-
атъ, кой-то изобразяваше Белерофона на конь,
прѣбърнѣлъ ся к въ образъ на блѣгарскы-атъ
Царь-Симеона.

Романъ ся притръгнѣ. Въ онова врѣме Гръ-
ци-тѣ ся бояхъ отъ Блѣгары-тѣ и отъ вои-
шко-то сръдце Симеоново. Прѣди четьре го-
дины Симеону малко оста да приземе Цари-
градъ. На мраморно-то подножкѣ на идол-атъ
бѣше исѣченъ таинственъ надписъ, кой-то
прѣдричаше, какъ-то каз'вахъ тлѣковници, че
нѣкой голѣмъ юнакъ ще дойде да приземе
риградъ; и това, що бѣ станѣло на полянѣ-
кестественно изплати сичкы-атъ градъ, за

EX LIBRIS
НИКОЛА ДИМОВ III
РУСЕ
39